

Leopold Urbain Bracke

Geboren op 22-08-1919 te Schoonaarde

Overleden op 25-01-1992 te Aalst

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Is voor altijd in het huis van de Heer gaan wonen,
DE HEER

BRACKE Leopold URBAIN

weduwnaar van SIDONIA FRUYTHOF

geboren te Schoonaarde op 22 augustus 1919
en overleden in het O.L.Vrouw-ziekenhuis
te Aalst op 25 januari 1992.

Urbain zal voor het volk van Berlare en omgeving steeds in de herinnering blijven als een echte volksvriend. Typisch aan hem was zijn schippersklak waardoor men reeds van in de verte met zekerheid kon zeggen dat het Urbain was. Hij was steeds opgeruimd en liet zijn verdriet niet zo vlug blijken. De levensweg lag bij hem echter bezaaid met tegenslagen die hij moedig heeft gedragen.

Heel vroeg verloor hij zijn lieve echtgenote Sidonia en bleef alleen met zijn drie zonen. Rosine zijn schoonmoeder bleef hem echter bijstaan in het huishouden en bij het grootbrengen van zijn kinderen.

Liesbeth en Karolien, Sophie en Juliana, Stefaan en Nick zijn zes kleinkinderen had hij lief als zijn oogappels. Regelmatig wou hij geïnformeerd worden over de gang van zaken in het huishouden van zijn kinderen zonder zich te willen moeien, maar altijd om een goede wenk te kunnen geven, of om te bemoedigen. Hoe dikwijls hoorde men hem niet zeggen: "Gij moogt uwe moed niet laten zakken"! Als de kinderen een woord van wijsheid niet wilden aannemen en het zelf wilden uitleggen en proberen, dan was zijn gezegde: "Klapt als ge groot zijt"!

De laatste jaren kwam ziekte zijn gezondheid ondermijnen en werd hij geregeld opgenomen in het ziekenhuis.

Hoewel hij voor zichzelf heel hard kon zijn, moest hij sinds een paar maanden toegeven met de woorden "Ik ben versleten"!

Urbain is dankbaar voor de grote hulp die hij in zijn geboorte mocht ondervinden van zovelen, vooral aan diegenen die zijn boodschappen deden, zij die hem soms meenamen op uitstap naar de een of de andere markt en zij die hem als 't moest naar het ziekenhuis brachten, of die zijn tuin kwamen bewerken als hij zelf niet meer kon.

Vader was een gelovig mens, hoewel hij geen kerkuitwou zijn; hij kon nog steeds wenen om zijn vrouwtje Sidonie, en was er zeker van dat hij haar zou vervoegen in de hemel. Steeds korter van adem wilde hij de laatste tijd vooral zijn bijbelboek niet uit het oog verliezen en bewaarde het als een relikwie. Gans zijn leven lang was hij de vaste aanwezige op iedere uitvaartdienst en hield er ook sterk aan de eucharistievieringen 'zondags op T.V. godvruchtig te volgen.

Vader, gij had "een goed hart voor iedereen", dat willen ook uw kinderen hebben. Van bij God blijft gij samen met moeder over ons waken dat geloven wij omwille van Jezus, die als eerste verrees uit de dood en ook ons zal redden.

Beste kinderen en kleinkinderen, God is Liefde en Hij heeft jullie nodig om zich te openbaren in de wereld. Wees daarom vergevendgezend tegenover elkaar en blijf samenkomen en de vrede vieren.

Dankt ook zeer zijn huisarts en verplegend personeel.

Danken U voor de blijken van kristelijke deelneming:
de families BRACKE, FRUYTHOF,
DE LATHOUWER en VAN DER SNICKT.

De plechtige eucharistieviering ter gelegenheid van de uitvaart, had plaats in de Sint-Martinuskerk te Berlare, op vrijdag 31.1.1992.

Dat Urbain ruste in vrede. Amen. +